

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične tevilke po 6 stot. (3 nov.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo v ulici Molin piccolo št. 3. II. nadstr. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Volitve v tržaški okolici.

Mesec majnik je simbol preporoda, vzdravljenja narave — mesec majnik je simbol življenja.

S proslavljanjem 1. majnika hočejo tudi delavke mase simbolizirati svoje ustajenje, svojo povzdigo iz mrtvila, svoje vzdravljenje k zavesti o svoji vrednosti za človeško družbo — s proslavljanjem majnika dajejo delavske mase izraza svoji veri v zmago njihovih težnj in stremeljenj.

Dan 1. majnika je torej simbol — ustajenja, preporajanja, življenja!

In vesel, nadebuden slučaj je to, da more letos tudi naša okolica ravno začetkom maja slaviti svojo zmago v prilog svojemu slovenskemu značaju in političnemu in gospodarskemu osamosvojenju.

Pod takim utisom so naši vrli in zvesti volileci na Konkodelu določili, da hočejo ravno na dan 1. majnika proslaviti zmago na volitvah v svojem tretjem, svetoivanskem okraju. In da bo slavlje tem veličastnejše, pozvali so v goste vse svoje brate in sorodnike v tem volilnem okraju, njim na čelu svetoivanske voditelje — pa tudi druge bližnje sosedo, izlasti mestne rodoljubne in voditelje.

In na ta poziv zbrala se je na dan 1. majnika pa Konkodelu velika družba rodoljubov od vseh strani naše okolice. Iz mesta je došlo veliko število Slovencev in Slovenk. Omeniti nam je posebnost veliko število pevcev in pevke »Slov. pevskega društva«; na čelu jim njihov predsednik prof. M. Mandić. V lepem številu so prihiteli tudi rodoljubi in rodoljubke z Opčin, njim na čelu poslanec g. Ivan Gorjup. Častno je bil zastopan tudi naš Rojan, tudi po izletnikih obojega spola. Najčastnejši pa je bil nastop uzornih naših Svozoivancev, ki so privedli seboj tudi pevsko društvo »Zvezda«. Kdor je le mogel od sv. Ivana, prihitel je v petek na Konkodel. A ni čudno to navdušenje svetoivanskih boriteljev, saj to, kar je danes Konkodel za slovensko stvar v okolici, to je njihovo delo!

Družba se je najprej zbrala na prostornem dvorišču gostilne V. Ferluge, na prostoru — s katerega se ti nudi neopisen, čaroben razgled na slikovito razvrščenje vsega našega mesta in na divno naše morje. Ko gledaš s te višine na prekrasno pokrajinsko sliko doli pod teboj, moraš, ako hočeš ali nočeš, vsklikati veselo: In vendar je prekrasna ta naša slovenska domovina! — Tu je bilo polno vse pomešano v bratski slogi: mestne gospode, kmetov, delavcev-težakov, ki so se živahno

in veselo razgovarjali med seboj o minolih volitvah in sijajnem vspehu.

Prvi se je oglašil za besedo neumorni naš Stanko Godin, da predstavi konkodelskim bratom njihovega novega zastopnika, g. dra Gustava Gregorina. Ta poslednji se je — pozdravljen od živio-klicev — v krasnem govoru zahvaljeval na skazanem mu zaupanju in današnjem prisrčnem vsprejemu. Povdarjal pa je, da se on dobro zaveda tega, da vse to ne velja njemu, njegovi osebi, ampak le stvari. Obljub noče delati nikakih, ker ve, da o razmerah v mestnem svetu se ne da mnogo doseči. A ravno s tem si dajejo naši okoličani najlepše spričevalo zrelosti, zavednosti in značajnosti, ko vzlic temu, da vedo, da jim njihovi slovenski zastopniki ne morejo priboriti Bog ve kaj, vendar volijo iste zopet in zopet. Okoličani kažejo s tem svojo razsodnost, ki jim pravi, kje so jim prijatelji, kje neprijatelji, kje je vsaj poštena volja, in kje zla volja! Ničesar noče obljubljati, prišeci pa more danes v svojem in v imenu svojih slovenskih kolegov, da store vse, kar je v njihovi moči, za koristi svojih volilcev. Govornik je vspodbujal te poslednje, da so jim njegova vrata vsikdar odprta! Kadar česa žele od njega, naj se le svobodno zglašijo pri njem!

A nekaj je povdarjal govornik povzdig-nenim, sonornim glasom, to namreč, da je Konkodel vas, ki ne pozna nenege izdajice med svojimi volilci.

Domačini so bili kar vzradoščeni na takin lepih zares bratskih besedah in soglasno dajali duška svojem veselju in zadovoljstvu. In tu vesenje je postajalo šumnejše in šumnejše ob krasnih možkih in mešnih zborih, ki so jih pevali pevci in pevke »Slov. pevskega društva« pod vodstvom njega, ki je vsikdar požrtvovalno na mestu, kjer je naši lepi pesmi vršiti usojeno jej vzvišeno misljo: g. Srečka Bartela.

Od tu se je vsa velika družba preselila v rodoljubno gostilno pri Štefanu. Tu so se notranji prostori tako napolnili, da so ljudje kar eden drugemu silili na glavo, a notri v sredo mej to silno množico so poseli na prihranjene jim prostore svetoivanski pravki, dr. Gregorin, prof. Mandić, dr. Slavik in drugi. Tu je pevsko društvo »Zvezda« pevalo neprestano in navdušeno. In govorili so zaporedoma dr. Gregorin, Hanibal Škrlič, Mikeln, domačin Matija Čebule ter dr. Slavik. G. Mikeln je posebno povdarjal, da volileci dobro uvažujejo težavni položaj naših zastopnikov. In volileci III. okraja ne zahtevajo od svojega poslanca bogve kakih pri-

dobitev, zahtevajo pa od njega, naj vsikdar visoko nosi našo slovensko zastavo, naj vsikdar brani čast in ugled svojih volilcev.

Domačin Čebule je govoril priprosto, a ravno v tej priprostosti je bilo nekaj izredno milega, iskrenega in je delovalo tem bolj na srca, ko je govornik zahvaljeval poslanca in vso odlično družbo rodoljubov, ki je danes počastila njih, priproste vaščane! Ta dan jim ostane nepozaben, kakor ostane neomajna zvestoba Konkodelcev do slovenske stvari.

G. dr. Slavik pa je napil vsej junaški okolici, ki je neporušen jez, ob katerem se razbija sovražna valovje.

Tako se je godilo v notranjih prostorih, kjer je bilo mesta le za en del gostov. Vse drugo je rajalo na prostoru pred hišo (istotako z divnim razgledom v nižave), a notri sredi množice je zopet kraljevalo »Slovensko pevsko društvo« s svojo divno pesmijo. Tu smo videli na domačinih, možkih in ženskih, kako silno je delovala nanje naša pesem. Poslušali so pobožno, kakor zamaknjeni. Po vsaki zapeti je zavriščalo veselja in pohvale.

Tako je trajalo dalje to pošteno slovensko veselje pod našimi trobojnicami. Kmalobili bili namreč pozabili povedati, da so na obeh gostilnah vihrale velike narodne trobojnice.

Težko, težko smo se jeli pripravljati na odhod, težko nam se je bilo ločiti od teh dobrih, poštenih slovenskih duš in od predivnega pogleda na ta naš divni slikoviti košček zemlje in na to naše sinje morje....

Ali morali smo. Silila nas je v to ura, a še bolj grozeči oblaki, ki so zastirali vse nebo. Ob živio-klicih in prisrčnem pozdravljenju smo odhajali, a ob veseljem pevanju naših pevcev in pevke smo se spuščali nizdolu proti Trstu. Duše so se nam radovala ob zavesti, da imamo mestni Slovenci take divne stražarje okolo in okolo....

Boj za slovensko bogoslužje.

(Iz goriških svečeniških krogov).

III.

Prazni prigovori proti staroslovenskemu bogoslužju.

Na te opombe bi utegnil kdo prigovarjati, sklicuj se na misterioznost latinskega jezika, kakor bi imel ta v sebi nekaj skrivnostnega, ki vzbuja v Sloveku spoštovanje do obreda. Ali v tem oziru naša glagolica nikakor ne zaostaja za latinščino, ali pa jo še celo prekaša. Tudi glagolica se rabi edino pri sv. obredih, in sicer od tistega

nekdo na vrata potrkal. Močno kašljaje in ropotaje je stopil v sobo nizek, sivoglav starček, v visokih čevljih, v modri obleki in z veliko torbo ob ramah.

— Prokleti sneg — ali hvala Bogu, da je Lipnjak na svetu! — je pregovoril nemški, otepaje v sobi sneg s čevljev.

— A — a — izvrstno — stari Kvarger! — sta vskliknila tudi gospod in gospa Blinjevič.

— Kistihant — ergnan Midči — kistihant gneher Livius — kuten abent — kuten abent! — Cela družba pri vas — glej — glej — vedno veselo. Pf — pf — se je obregnil, opazivši meniha, mej tem, ko se je približal gospej in jej poljubil roko. Tomiči je podal roko, Leva pa, katerega ni poznal, je premeril od strani. No, za to pa se je z Lovrinčičem skoro poljubil, tako živo ga je pozdravil.

— Stari Kvarger že vse ve — molči — molči — meni sti bili očesi polni solz — ko sem čul o tvoji smrti — je vsklikal stari Nemec, šalivo namigovaje Zlatiči.

— A mene res ne poznate? — se mu je približal Lev.

— Hm — ta je in zopet ni — je — je — mladi gospod Leonhard! O — o — kako

čaea, ko je luč vere razsvetlila naše pradede. Oskrunil je ni še noben spisa, ki bi imel v sebi kaj posvetnega, ali protiverskega. Pač pa se je to že zgodilo z latinščino. Glagolica služi izključno v slavo božjo, nas pa spominja avetih apostolov Cirila in Metodija, ki sta prva govorila v njej starim Slovincem večne resnice in jo ovekovečila s prevodom sv. pisma. Kakor je za Italijane in sploh za vsa romanska plemena popolnoma dober in sposoben latinski jezik, katerega lahko imenujemo staro laščino, tako je tudi za Slovence in vse Slovence pristojna glagolica.

Kak drug nasprotnik poreče, da se z uvedanjem glagolice rusi edinstvo sv. cerkve. No, na ta prigovor odgovarja končnoveljavo dejstvo, da je staroslovensščina že obveljala kakor liturgičen jezik pri večini Slovanov, ki se je gotovo ne odrečejo več. Sicer se pa edinstvo cerkve ozira le na nauke vere in ne na jezik, v katerem obhajemo z Bogom! Bolje bi bilo, da se vsi Slovani zedinijo in počno rabiti vsi eden in isti jezik pri svojih obredih!

Večina Jugoslovanov ne pozna latinščine, in tudi v tistih krajih, kjer jo še rabijo, kakor n. pr. na Hrvatskem, se je že pojavilo gibanje proti njej. Skrajni čas je torej, da se tudi mi Slovenci, ki smo zagvozdjeni med neprijazne tujce, vzdravimo iz latinske letargije ter počnemo maševati v glagolici, katero sta sv. blagovestnika Ciril in Metodij uvela in določila za vse Slovence!

Politični pregled.

V Trstu, 4. maja 1903.

Ex lex na Ogrskem. Sobotna seja ogrske zbornice je bila (proti pričakovanju) popolnoma mirna.

Predno je zbornica prešla na dnevni red, je posl. Košut vprašal ministerskega predsednika, da-li je on dal inicijativo za povišanje vojaških stroškov, da-li je pojasnil kroni, da lahko pride država vsled tega v protustaven položaj in slednjič, ako je ministereki predsednik predložil kroni svojo ostavko, da bi bila krona imela možnost izraziti svojo voljo? Slednjič je Košut ponovil svojo izjavo, da opozicija opusti obstrukcijo, ako vlada odtegne vojno predlogo in postavi na dnevni red razpravo o proračunu.

Ministerski predsednik Szell je izjavil, da ne odtegne vojne predloge, ker je ta za državo neobhodna potrebna. Minister je kritiziral postopanje opozicije, katerega da nima se je postaral. Glejte, gaeher Livius — a je mlaji od vas!

In vsi so se glasno zasmeli besedam Nemca. Lev sam najbolj ter je živo stisnil stareu roko. Bil je to vsakdanji dvakratni gost v Lipnjaku. Odkar se je mogel spominjati, se je Lev spominjal starega Kvargerja — takozvanega »ratenfengerja«. Bil mu je namreč ta poklic, da je hodil okolo zastrupljat miši in podgane. Njegova rodbina je imela neko »tajno sredstvo« (najbrže kako navadno sredstvo za pokončevanje miši) in je tajna prehajala od očeta na sina. Domovina mu je bila nekje v zapadni Ogrski, v nekem nemškem selu. Poleg poljedelstva se je bavil Kvarger s tem zastrupljenjem, pa si je služil lepega denarja. Peš je obhodil od Požuna ali Sopruna do Karlova, vse kraje, a najraje je prihajal v Zagorje, kjer je skozi petdeset let postal povsem domač na vseh vlastelinskih dvorih, in je z vlastelini občeval kakor s prijatelji in ni nobenega njih nazival več po priimku, ampak le po krstnem imenu, ali celo le po pridevku. Starec je bil poštna duša od glave do pete, poznal je razne šale in je rad jel in pil; — ves torej tak, da so ga mogli zagorski vlastelini radi imeti.

(Pride še.)

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Episla Kaaver-Šandor-Gjalski; prevel M. C. XXIX.

Čim je bil krošnjar odšel, je navstalo na dvorišču silno lajanje. Blinjevič sam je pristopil k oknu, da vidi, kaj je. No, že je legal mrak, gosti oblaki so se vlačili po nebu in sneg je zopet začel naletavati. Stari ni mogel videti nikogar.

— Lajajo kakor zbesneli — je rekel in zaukszal je, naj donesejo obed. — Lačni smo — mi lovci! — je pripomnil, da pomiri staro gospo in je pozval goste k mizi prej, nego je Jurič donesel juho.

— Došel je menih in vprašuje, je li more prenočiti — je naznanil Jurič, donesši jelo na mizo.

— Naj pride gori — položi krožnik tudi zanj — je rekel stari, ki je bil še vedno dobre loveke volje.

Na vratih se je prikazal debel menih. Široka ruvaja halja je kraj vse svoje širine izgledala vendar nekako tesna na okroglem rejenem telesu. Pokorno, ali nekako nespretno se je klanjal menih-lajik na vse

strani, imenuje ime Jezusovo, ter je začel deliti podobice svetaikov. Stara gospa ni imela preveč rada samostancev in ne daj Bog, da je srečala koga, ko je bila na potu; v isti hip se je vrnila domov, pa naj je imela še tako nujno opravilo. Trdila je, da to donša nerečo. Doma je seveda bila dobra žajimi, pa je tudi sedaj ljubeznjivo vsprejala meniha, pak ga posadila poleg Zlatice. Blinjevič je bil istotako ljubeznjiv. Jediní Tomica, tudi v tem dete svojega duha, ni skrival svoje antipatije. No, videčemu, da se samostanec ne briga za to, ampak je veselo dalje jel in pil, se mu je obraz razvedril in jel je zbijati šale z ubogim menihom, ki je vse potrpežljivo prenašal ter se sam najbolj smejal Tomičinim šalam. Proti koncu obeda sta se že toliko sporazumela, da je malo majkalo, da ni od vina razgreti Tomica pil bratovščino z »gospodom lajikom«, kakor ga je imenoval.

— In pride še kdo tretji — evo, mašica se pere! — je pripomnila pri črni kavi Blinjevička.

In res, to pot mašica ni prevarila. Na večer je došel čuden gost, ki je izzval v Levu celo vrsto spominov. Sedeli so ravno pri beli kavi, a možje pri čaši vina, ko je

pravice motiti in onemogočati delovanje zakonodajne zbornice. Povdarjal je, da on ni nikoli kršil ustave in da bi tudi kralj ne napravil nikoli kakšnega koraka proti ustavi, ker je isti prisegel na ustavo in ker je njegova prisega sveta. Szell je nadalje izjavil, da je on pripravljen odstopiti takoj, čim izgubi zaupanje krone, ali večine, in je zaključil z izjavo, da dela državi veliko uslugo s tem, da pobija prizadevanja opozicije, da bi izvrševala diktaturo.

Posl. Hullo je opravičeval postopanje opozicije in je krivdo na stanju ex lex zvrčal na vlado.

Zbornica je na to razpravljala o poročilu ministerskega predsednika o stanju ex lex.

Gori smo rekli že, da je bila seja veliko mirnejša, nego je bilo pričakovati. Osebito mora padati v oči mirnost, s katero je govoril vodja opozicije, Fran Košut, in pa relativna mirnost, s katero je opozicija poslušala izvajanja ministerskega predsednika Szella. Bilo je sicer protestov in mej-klicev, ali tistih viharjev ni bilo, katerih je bilo pričakovati po razpoloženju, kakor se je kazalo prejšnje dni, in pa po silnih grožnjah od strani opozicijskih govornikov. Po tenorju govora nje voditelja minole sobote in po vsem vedenju opozicije v tej seji človek dobiva nekaj utis, kakor da opozicija išče zlatega mostička, po katerem se umakne zopet v toliko, v kolikor je potrebno gospodu — Szellu, da bi mogel pred Dunajem paradiirati z lojalnostjo Madjarov do krone in dinastije in — dalje zatirati nemadjarke narodnosti. Tudi ob tej priliki se nam torej bržkone zopet pokaže tisto lepo sporazumljenje med vlado in opozicije na Ogrskem. Tiste madjarske pesti, ki si groze pred svetom, delajo vse — za eden in isti cilj. Opozicija je uprizorila silen naskok, a g. Szell jej sedaj daje razumeti, kako daleč sme iti in koliko je možno doseči in ne več. Nočemo biti proroki, ker v političnih stvarih je proročanje nehalno poslan, ali nič se ne bomo čudili, ako opozicija odjenja in najde danes jutri primeren arangement z ogrsko vlado.

Dogodki na Balkanu. Kakor je bilo pričakovati, je turška vlada po atentatih v Solunu z vso krutostjo, ki jej je lastna, začela stopati proti tamošnjim Bolgarom. Isti se kar v masah tirajo v zapore in turški vojaki streljajo po solunskih uleah na Bolgare, kakor na pse. V enem samem dnevu so Turki postreljali 36 Bolgarov. Druge vesti zopet trdijo, da se je pričelo v Solunu pravo pravcato klanje Bolgarov.

Turške uradne vesti javljajo, da je bilo zadnje dni vsega skupaj ubitih kakih 150 Bolgarov in Turkov, vsled dobljenih ran pa je umrlo kakih 30 oseb.

Viljem II. v Rimu. V soboto je došel v Rim nemški cesar Viljem II., da s tem povrne lanski obisk kralja Viktorja Emanuela v Berlinu. Na kolodvoru je vspregel cesarja in njegova dva sina prince Friderika Viljela in Eitela kralj Viktor Emanuel se svojim spremstvom. Ko je sprevod došel s kolodvora na trg Esedra, pa je tamkaj pozdravil cesarja Viljela rimski župan knez Colonna. Prebivalstvo je obema vladarjema navdušeno vsklikalo.

Ob 6. uri in en četrt popoldne odšel je Viljem iz Kvirinala na grob kraljev Humberta in Viktorja Emanuela II. v Panteon in je tamkaj položil vence.

Nekoliko pred 7. uro zvečer pa je šel Viljem z obema princema in spremstvom obiskat kraljice udovo Margarito, kjer je ostal kake pol ure. Za njegovega bivanja v vili Margerita je na istej poleg italijanske plapolala tudi nemška zastava.

Toliko smo posneli po raznih brzojavkah. Torej narod italijanski da je kar iz sebe od navdušenja za cesarskega — govornika iz Berlina! Mi si dovoljujemo dvomiti na tem. Italijanski narod — seveda: v kolikor ni v popolnem duševnem in gospodarskem robstvu, da sploh ne more o ničemer soditi — ve predobro, da se ima najbolj Berlinu zahvaliti na ekonomski mizeriji. Ta italijanski narod ve, da so ga iz Berlina doli zaveli v tisto megalomanijo, ki je zavela Italijo v razne pustolovne akcije, katerih troški ne le da so daleč presegali gospodarsko zmoglost Italije, ampak so jej na drugi strani — kakor vojna v Afriki — donesli le smrtno blamažo, po kateri je dobil svet misel o vojaški impotenci na apeninskem polotoku. Italijanski narod ve tudi, da si Italija vsled zahtev iz Berlina nadeva za militarizem

žrtve, ki niso v nobenem razmerju z njenimi gospodarskimi silami. Italijanski narod ve to, in ker vemo, pa ve, da ne moremo verjeti v tisto »navdušenje«, s katerim da je ta narod pozdravljaval ravno vladarja države, iz katere je ves zadnji čas prihajalo za vse druge države toliko zlih izgledov, impulzov in moralnega pritiska.

V našem mnenju nas podkreplja pojav iz socijalističnega tabora v Rimu vspricho tistega namišljenega »navdušenja«. Razmerje mej nemškimi socijalisti in cesarjem Viljemom je znano. Ni samo politično nasprotje v tem razmerju, ampak ima na sebi označje skrajne osebne mržnje. Tem nemškim socijalistom pa so ravno sedaj brzojavili rimski socijalisti, z željo, da socijalizem na Nemškem izvojuje na prihodajih, bližnjih, volitvah popolno zmago. A to se ne da utajiti: zmaga socijalizma bo pomenjala tudi osebno poraz za cesarja Viljela! Takov poraz so mu demonstrativno zaželeli široki sloji v Rimu. Menimo torej, da smo blizu vsi na jasnem, po čem da je tisto navdušenje, s katerim italijanski narod pozdravlja Viljela, cesarja in večnega govornika.

Kralj Edvard VII. v Parizu. Iz Rima je odpotoval angleški kralj Edvard VII. v Pariz, da obišče predsednika francoske republike, Loubeta.

V soboto zjutraj je bil na vojaškem vežbališču v Vincennes velika vojaška parada. Na vežbališču se je kralj Edvard pripeljal v kočiji v družbi s predsednikom republike Loubetom, vojnim ministrom André-jem in generalom Dubois. Po vojaški paradi sta se oba vladarja odpeljala v mestno palačo in od tam na angleško poslanstvo, kjer sta se Loubet in Combes poslovila od Edvarda.

V mestni palači so se angleškemu kralju poklonili pariški mestni svetovalci z županom Deville-om na čelu. Isti se je kralju zahvalil za obisk in je povdarjal simpatije Parižanov do angleškega kralja, katerega isti smatrajo svojim starim in dragim prijateljem. Končno je izrazil svoje prepričanje, da kraljev obisk znači poročstvo za mir med obema narodoma ter je dokaz, da odnošaji med Londonom in Parizom postajajo vedno pristranejši.

Na to je pozdravil kralja tudi prefekt departementa Seine, De Selves.

Kralj je odgovoril v francoskem jeziku in izrazil svojo veliko radost na lepem vsprejemu, katerega ne pozabi nikoli. Vsi trije govori so bili vsprejeti z navdušenim ploskanjem.

Nekoliko pred 3. uro popoldne sta se kralj in predsednik odpeljala k dirkam v Longchamps. Dirke so krasno vapele in je bil tamkaj zbran ves evet pariške odlične družbe. Tudi tam je bil kralj Edvard navdušeno aklamiran.

Ob 6. uri popoldne povrnil se je kralj s predsednikom vred na angleško poslanstvo, kjer se je Loubet poslovil od njega in se odpeljal v elizejsko palačo.

Angleški listi so vzradoščeni na vsprejemu kralja Edvarda v Parizu in izražajo nado, da bivanje Edvarda v Parizu znači početek pristranih odnošajev med obema državama. Nadalje se ti listi vesele tudi na tem, da se je med interesiranimi velesilami doseglo soglasje glede vprašanj v Sredozemskem morju in hvalijo spretnost francoskega ministra za znanje stvari, Delcassé-ja, kateri ima največ zaslug na doseg tega soglasja.

Tržaške vesti.

Čestitki. Iz Pariza smo prejeli: Slava vsem zavednim volilem tržaške okolice in njih vrednim voditeljem iz društva »Edinost«! Slava takim boriteljem ob sinji Adrij! Iskren pozdrav iz tujine! Bog Vas živi, ki delujete po geslu: Bog in narod!

I. Malovič.

Iz Beljaka so nam doposlali iskreno čestitko tamošnji slovenski dijaki. Tudi isti pozdravljajo našo okolico in njene voditelje.

Hrvatski dijaki na potovanju. Dognajemo iz prijateljskega vira, da se je dne 2. t. m. odpotilo iz Osieka v Slavonijo 20 dijakov više trgovalne šole v Osieku pod vodstvom gg.: profesorjev D. Šulentića in Golje.

Program temu potovanju sestavljen je na temelju devetdnevnega trajanja. Iz Osieka odšli so dijaki s svojima profesorjema v Zagreb. Iz Zagreba nadaljujejo svoj pot na Reko in na Sušak, kjer si ogledajo vse tamošnje znatnejše trgovalne in industrijalne za-

vode, posvetivši svojo pažnjo tudi tamošnji reški svobodni luki in vseobčim morskim ustanovam. Z Reke napravijo tudi izlet v Opatijo in Volosko.

V naš Trst dospeljo dne 6. t. m. to je v sredo, z jutranjim vlakom ob 9. uri 25 minut. Tu se bodo mudili skoro dva dneva in pol. Tukajšnja trgovsko-obrtna komora izdelala je že poseben red, po katerem si hrvatski dijaki se svojima profesorjema ogledajo in prouče vse velike trgovalne in industrijalne zavode, muzeje, ustanove v svobodni tržaški luki itd.

Ob tej priliki pridodajemo od naše strani, da se veselimo prihoda naših bratov hrvatskih dijakov in profesorjev. Kakor se nam priobčuje od zaupne strani, obiščejo hrvatski dijaki tudi našo slovensko okolico, da spoznajo in vidijo lastnimi očmi življenje in delo slovenskih bratov. Čujemo, da pojdejo v četrtek ali petek v Miramar, a iz Miramara pojdejo priš na Prosek, s Proseka pa v Barokovlje. Po svoji priliki odidejo tudi gori na Opčine, da se nadišijo okoliči in divnemu pogledu na tržaški morski zaliv. V petek v večer se povrnejo zopet nazaj v Osiek.

Pogreb pok. Vekoslava Lozeja, ki se je vršil (kakor objavljeno) včeraj ob 6. uri popoldne, je bil nepričakovano veličasten.

Predno so dvignili truplo blagega pokojnika z mrtvaškega odra, je polnoštevilni pevski zbor »Kola« zapel »Blagor mu« in »Nad zvezdami«. Ljudstvo, katerega se je kar trlo, je jokalo vse. Pevcem se je na obrazu izražala ljubezen, ki so jo gojili do pokojnika. Vse, vse je bilo užaloščeno. Na dvoprepnežnem mrtvaškem vozu sta visela dva krasna venca.

Pred mrtvaškim vozom so trije mladeniči »Kolaši« nosili lep venec s trakovi v narodnih barvah in z napisom: »Svojemu vrlému pevcu — Pevsko društvo »Kola«. Ob straneh krste je stopala šestorica pokojnikovih prijateljev »Kolašev«, držočih v rokah »kordone«.

Za vozom so stopali žalujoči sorodniki in na to polnoštevilni možki zbor »Kola« s podpredsednikom in odborom na čelu. (Pevke »Kola«, ki so bile zastopane v polnem številu, so šle od zadaj med ženskami.) Za temi je bila nepregledna množica železničarjev in drugih prijateljev.

Ta velikanška udeležba bodi v tolažbo sorodnikom, posebno očetu in bratom, ki so izgubili tako vrliga sina in brata. Mi pa kličemo nepozabnemu Vekoslavu: Vječnaja pamjat! Da zopet vidimo se nad zvezdami!

»Kolaši«.

Nečuvno vedenje c. kr. uradnikov! Dne 30. t. m. popoldne je šla na tukajšnje centralno pošto neka naša mlada narodojalkinja, da odpošlje neki zabojček.

Uradnik, pri katerem je plačala pristojbino, je bril norce iz njenega slovenskega imena!

Ker je bil naslov pošiljatve slovenski, se je obrnil proti drugemu uradniku z besedo: »Eco una ricevuta francese« (Eto, francosko potrdilo)!

V uradu je nastal grohot, kar je odpošiljateljico in druge navzoče slovenske stranke užalilo in ogorčilo.

Ime stranke in dotično potrdilo s pokvarjenim imenom se nahaja v našem uradništvu.

To je, kakor se vidi, višek brezobraznosti od strani c. kr. uradništva!

Mi zahtevamo zadoščanja. V takih slučajih moramo biti neizprosni, ker ničvreden narod bi bili mi, ako bi se resignirano udajali v položaj poniževalne inferiornosti, v kateri nas tišče izvestni c. k. uradniki.

Dokler je čas! V to poklicane faktorje opozarjamo, naj ekrbe, da se pred mestnim pokopališčem ne bo streljalo z minami v času, ko je v neposredni bližini polno ljudstva. — Kakor se nam poroča, je te dni neka gospa, nahajajoča se v bližini, kjer so zažigali mine, skoraj ponesrečila! Oni, katerih se tiče, naj se zavedo svoje odgovornosti.

Jernejčič — zopet na »delu«! Prejeli smo s prošnjo, da objavimo: Ta mož kar ne more mirovati. Kar ne more opuščati nobene prilike, da ne bi se zaganjal ali v tega ali onega pripadnika narodne stranke, ali v kako narodno društvo! Kar se silo bi hotel spraviti vse v socijalistično stranko.

Za danes nočemo govoriti dalje, kako mož rogovili proti nekemu pevskemu društvu, in se omejamo na to, da svetujemo možu, naj se ne izpostavlja preveč, ker členi dotičnega društva nimajo navade ostajati kaj na dolgu!

Onim eikorijašem, ki v Rojanu žalijo narodne pevce, posebno pa tisti Ferlugovki, ki nazivlje našince se »ščavi«, bodi povedano, da mi smo Slovenci nismo nikaki ščavi, pač pa je sužinja ona in njeni soprodanci, izdajalci svojega rodu — za ljubi kruhek!

Na grožnje njenega očeta-eikorijaša pa odgovorimo z fakti, samo naj on zvrši, kar je — zagrozil! Pereat eikorijski in vsa eikorijska zalega!

Mesto da žalite in rujete proti poštenim slovenskim sosedom, bilo bi boljše, da se skrijete, ali pa da storite, kakor je storil Kristov izdajalec — Judež Iškarijot!

Več neizdajic.

Naravnost žalostno ulogo igrajo italijanski državni poslanci v svoji obnemogli jezi radi mrvice pravice, ki si jo je priboril naš jezik na sodiščih. Interpelirali so v državnem zboru in šli so krivit svoja hrbišča pred dra. Krerberja in so o tem — lagali! Danes nam ne dopušča prostor, da bi jim nekoliko odgovorili. Čudimo pa se vendur, da jih že enkrat ne začenja biti sram takonizkega početja!

Par ur v Gorici. Pišejo nam: Ko smo se minoli petek divili lepi vipavski dolini, smo porabili priliko, da smo si ogledali vsaj nekoliko tudi goriško mesto. Vstopili smo v »omnibus«, ki vozi za 6 nč. s kolodvora v mesto. Nam, ki smo razvajeni s tramvajem, ni posebno ugajala ta vožnja — po podsuti cesti!

Na omenjenem vozu je bilo vse polno goriških meščanov, ki so nas — izvzemši enega, ki se je zbal naše glasne slovenske govorice — vsi umeli in pozdravili. Lahonski junak je pa skočil z voza, za kar smo mu bili celo hvaležni.

Prva naša pot je bila na trg »Ginnastica«, kjer smo si ogledali krasne zgradbe, ki so sedaj v slovenskih rokah. Za tem smo šli v gostilno pri »Jelenu«. Ta gostilna in njeno obsežno hišstvo je danes last goriških Slovencev, kateri imajo sedaj v svoji posesti najlepša goriška shajališča.

Ko smo bili tu lepo po slovensko postreženi, smo šli v kavarno »Centrale«, kjer smo bili presenečeni po eleganci tega slovenskega lokala, ki nima para niti v našem velikem Trstu!

Gosp. Pečenko nas je vspregel bratski in nas potem osebno vodil k vrlému narodnjaku Petru Birsu v ul. Rabata, kjer smo popili še čašico izvrstnega vipavca.

Naša skromna sodba o Gorici je ta, da je tam nad polovico stanovančev slovenske narodnosti in tudi — slovenskega jezika! Vtis, ki sta ga napravila na nas Gorica in njeno prebivalstvo (katero se ne sramuje, in tudi na ulici ne, govoriti v svojem slovenskem jeziku), je bil kar najboljši.

Žal, da je prišla ura odhoda, predno smo zamogli ogledati si vse znamenitosti naših goriških bratov.

Ali, kakor rečeno, odhajali smo z najboljšimi utisi in s trdnim prepričanjem, da Gorica skoro zadobi značaj večega dela dežele, ki je — slovenski.

Sedaj se pridno pripravljamo na izlet, ki bo dne 1. junija v našo lepo Ajdovščino.

Isti.

Mestnim in okoličanskim Slovanom! Da se nekoliko porazvedrimo in da vsaj za par urc pozabimo na svoje neprestane politične boje, je sklenil podpisani prirediti dne prvega junija (drugi Binkoštni praznik) poseben vlak iz Trsta v Gorico, oziroma iz Gorice v Ajdovščino in nazaj.

Omenjenega dne bo v Ajdovščini veliko narodno slavlje, na katerem bo sodelovalo več sokolskih, pevskih in drugih društev. Tem povodom si ogledamo Gorico, se bomo vozili po divni romantični vipavski dolini, in prirede se razni mali izletiči, kakor do izvirka Hublja in drugih znamenitosti v okolici Ajdovščine.

Za prireditve tega izleta, oziroma posebnega vlaka, je potrebno, da se prihlasi gotovo število udeležencev.

Podpisani pozivlja vsa narodna društva mesta in okolice, kakor tudi posamične izletnike, naj se prijavijo pri našem blagajniku najdalje do dne 15. t. m. Prijaviti se more pisмено ali ustmeno tudi: V uradu »Delavskega podpornega društva«, v uradu »Tržaškega podpornega in bralnega društva«, v »Slovenski čitalnici« pri sv. Jakobu, pri pevskem zboru bratovščine sv. Cirila in Metodija (gosp. Zabrič ul. Molin a vento 3 prit.), pri g. Rože-tu ul. Ginlia št. 36 prit., pri g. Antonu Vatovcu, ul. S. Maurizio št. 2 prit.,

pri g. Maliču, ulica Giulia št. 5 prit., pri g. Kolbu, ul. Sette Fontane št. 2 prit., pri g. Antonu Turku v tiskarni »Edinost«, ulica Carintia 12, pri g. Babiču v »Konsumnem društvu« pri sv. Jakobu, v »Trgovinski kavarni«, ulica Caserma, v gostilni g. Josipa Furlana »Andemo de Franz«, ul. Geppa 14, v gostilni g. Antona Ivančiča »Alla bella vedutta«, ulica Romagna 20 in v gostilni g. Frana Bukoviča, ul. Belvedere 17.

Voznina v Ajdovščino in nazaj bo stala do 4 kron.

V nadi, da se mu posreči ta veliki in krasni izlet, beleži udani

ODBOR
pevskega društva »Kolo«
v Trstu.

Grozna nesreča. Minoli teden smo čitali o neki grozni nesreči, ki se je dogodila na novi cesti pred mestnim pokopališčem. Ker smo se hoteli bolj na tanko obvestiti o stvari, smo počakali, da nam kedo iz-med domačinov bolj podrobno sporoči o tej nesreči.

Včeraj nam je naš zaupaik iz sv. M. M. sporočil sledeče:

V nedeljo dne 26. m. m. je pred mestnim pokopališčem pal v globočino 7 in pol metrov neki delavec iz Italije. Revez, na smrt ranjen, je vso noč ležal na novi cesti, kamor je bil pal. Zjutraj še le so ga našli nezvestnega in ga preveli v mestno bolnišnico, kjer je še isti dan umrl!

Naravnost zločin je od strani mestnih organov, da vso ono stran, kjer se gradi nova cesta, puščajo brez vsake ograje! Kdo bo odgovarjal za življenje revnega delavca, ki je po nemarnosti poklicanih organov izgubil svoje, sicer revno, delavsko, ali vendar človeško življenje?! Ali se je uvedla preiskava in se-li najde kdo, ki bo odgovarjal za ta čin?! Zakaj se vsaj sedaj, po dogodivši se nesreči, ne skrbi, da bi se oni prepadli primerno zagradi! Ali se hoče čakati še nadaljnjih nesreč?

Nesreča ali samomor? — Na obali Pescheria službujoči finančni stražnik Štefe ališal je v noči med soboto in nedeljo padel nekega predmeta v morje. Pohitel je takoj na dotično mesto in je zapazil v morju neko osebo. Štefe je obvestil o tem še nekatere druge finančne stražnike, ki so šli takoj po rešilne priprave v bližnjo shrambo istih. Ko so se povrnili na obrežje, vrgli so v morje rešilni kobilbar in vrvi, a oseba, ki je bila v morju, se ni hotela, ali pa se ni mogla prijeti za te rešilne priprave in je kmalu na to utonila. Pozneje pa so finančni stražniki izvlekli iz morja že mrtvo truplo in so po najdenih dokumentih konstatirali, da je bil utopljenec 52 letni težak Anton Musina iz Kormina. Truplo so potem v mrtvaškem vozu prepeljali v mrtvašnico k sv. Justu. — Včeraj popoldne je došla v Trst udova po pok. Musini, katera je izjavila, da ni videla svojega moža že več mesecev — odkar jo je zapustil in odšel od hiše.

Druge nesreče. Isti finančni stražniki so pol ure na to slišali v bližini mesta, kjer se je dogodila nesreča, o kateri poročamo zgoraj, in sicer blizu pomola št. IV., zopet drug padec v morje. Pohiteli so na kraj nesreče, a v morju niso mogli zapaziti drugega, nego neki klobuk. Obvestili so o tej nesreči pilote, ki so šli s čolnom iskat utopljenca, a niso mogli ničesar najti. Včeraj zjutraj pa sta se sputila v morje dva potapljača, katera sta našla na morskem dnu mrtvo truplo in je privlekla na površje. — Utopljenec je kakih 22-let star mladenič, brčkone ogljar in slabo oblečen. — V žepih so mu našli eno številko »Edinosti«, žepni nož, 11 stotink in en ključ za odpiranje iztokov vodovoda. Utopljenec je bolj nizke postave, rujavih (kostanjevih) lasi in ima majhne brke. Na nogavicah ima ušivani začetni črki F. G. Truplo, čegar identiteto niso mogli konstatirati, prepeljali so v mrtvašnico k sv. Justu, kjer so je fotografirali.

Nesreča. Bolčič Andrej, delavec v mestni klavnici, se je na delu minolo soboto po nesreči precej nevarno ranil na roki. Preveli so ga v mestno bolnišnico.

Žalostne posledice vina. Včeraj ob 5. uri zjutraj dospel je popolnoma pijan na svoj dom v ulici S. Silvestro 63-letni težak Angelj. Caris iz Tržiča na Furlanskem. Ko se je 3 ure pozneje prebudil in vstal, je bil še vedno pijan in je začel zmerjati ženo in hčer. Slednjič pa mu je jeza tako prekipela, da je pograbil sekuro in ju hotel napasti. Žena in hči sti vsled tega prestrašeni pobe-

gnili iz hiše. Na to je prišel v hišo njegov 18-letni sin Maksimilijan in ga pozival, naj dene sekuro iz rok. To je očeta še bolj razjezilo in je svojo jezo obrnil proti sinu, na kar je isti pograbil nož in zadal očetu pet težkih ran ter potem pobegnil. Ranjenca so morali potem prenesti v bolnišnico. Pozneje se je Maksimilijan sam predstavil na policiji, kjer je izjavil, da je očeta ranil, da se obrani. Odveli so ga v preiskovalni zapor.

Stanje starega Carisa je zelo nevarno.

Porotne razprave. Dne 15. t. m. se pričel na tukajšnjem deželnem sodišču porotne razprave. Razpravam bodo predsedovali: predsednik deželnega sodišča svetnik vitez Urbanech ter deželnosodna svetnika Lovrencij Petronio in Henrik Pederzoli.

Dražbe premičnin. V torek, dne 5. maja ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Belvedere št. 6, hišna oprava; v ulici Molin Piccolo št. 1, hišna oprava; v ulici Rossetti št. 5.A, hišna oprava; v ulici Canale št. 7, manufakture; v ulici Commorciale št. 1, hišna oprava in podobe; v ulici Scuole Nuove št. 5, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 8.5, ob 2. uri popoldne 18.6 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 760.5. — Danes plima ob 5.15 predp. in ob 5.38 pop.; oseka ob 11.25 popoldne in ob 12.51 popoldne.

Dober svet. Kdor želi nasejati lep travnik, temu priporočamo, da si naroči od c. kr. dvornega zalagatelja semen E. d. m. u. n. d. M a u t h n e r v Budimpešti mešanico trav imenom »Promenade« in Margarethen-Insel. Ze 29 let zalaga Mauthner te semena najkrajnjim nasadom v Budimpešti Marjetinim otokom.

Vesti iz ostale Primorske

× Električna razsvetljava v Gorici.

Dela za električno razsvetljava po mestu, kandelabri in drugo, je skoro gotovo; sedaj se čaka le še na popolno dogradbo poslopja. To pa bo baje tudi gotovo tje sredi meseca maja, tako, da v Gorici v kratkem pridejo do električne razsvetljave.

× **Zavita kultura.** Iz Podgrada nam pišejo dne 3. maja: Prizori, ki so se vršili danes tu na javnem trgu v navzočnosti mnogo ljudstva, so zopet dokaz o izzivajoči predrznosti nekaterih Italijanov.

Neki siromak je prodajal pomaranče. Prišla jih je kupovat sodnikova soproga. Nagovorila ga je italijansko. Odgovarjal jej je uljudno a — slovensko. O pogajanju je rekla gospa svoji petletni hčerki: »No ti vedi, kel že una figuraca?« A siromašni prodajalec ni bil prav nič pri volji, da bi mirno spravil ta insult. Odgovoril je: »Kaj, vi se drznete meni reči figuraca? Vi, ki živite tukaj med slovenskim ljudstvom in od tega ljudstva?! Spoštujte to ljudstvo! Ako vam tukaj ni všeč, hodite doli v Italijo.«

Beseda dala je besedo, a siromašni prodajalec je krepko in odločno odbijal vse nadaljne insulte. Napadalka je morala oditi osramočena.

Kmalu na to je prišel sodnik in počel oštevati siromašnega prodajalec, ker da mu je razžalil soprogo. Ta se zopet ni dal pod noge in ga je odločno zavrnil: »Vaša soproga je mene razžalila. Ako tudi prodajam pomaranče, vendar zahtevam za-se spoštovanje.«

Prepir se je nadaljeval in siromak je rekel: »Tako, kakor vaša soproga, se ne vedejo niti one, ki krave pasejo.«

Sodnik mu je zagrozil, da ga da odgnati (!!) iz Podgrada in je odšel — ob glasnem smehu navzočih.

Gospoda predsednika deželnega sodišča prosimo, naj še to duhtečo cvetko vloži v herbarij, v katerem jih ima že neštevilno iz sodnikovnega vrta.

× **Zanimivosti iz-za občinskih volitev v Marezigah.** Iz Marezig nam pišejo:

O rekurzu, ki je bil vložen proti občinskim volitvam v naši občini, se ne zna še nič. Zato so se pa polegoma začele ljudem odpirati oči. Našim »mladim« se je bilo posrečilo, da so z raznimi lažmi pridobili na svojo stran polovico občine. Ena glavnih teh laži je bila ta, da mora vsa občina plačevati novo občinsko hišo v Marezigah, da-si ima korist od iste sama davčna občina Marezige. Radi tega so prišli iz Boršta (Boste) na volišče vsi in oddali svoje glasove za novo stranko. Ker so pa voditelji nove stranke uvideli, da sami

ne odpravijo nič, zvezali so se z našimi italijanaši, kateri razpolagajo, da ali ne, s 15 glasovi, a bi s svojimi glasovi lahko odločili zmago.

Postavili so bili za to v listo kandidatov tudi 4 italijanaše. To pa so skrbno skrivali do zadnjega hipa in še le v zadnjem hipu so vpisali dotičnike v listo. Seveda so to storili tudi le zato, ker so bili uvideli, da drugače gotovo ne zmagajo. No, v čast voditeljem mlade stranke treba pripomniti, da so pozneje sami bili zadovoljni, da njihova stranka takimi kandidati ni zmagala, ker so po treznem prevdanku uvideli, da bi ona četvorica onemogočala vsako plodonosno delovanje. Vendar pa je to spoznanje zvonjenje po toči. Mnogi volilci, kateri so volili listo mladih — nove može, kakor je reklo ljudstvo — pulijo si danes lase iz glave. Danes so mladi popolnoma diskreditirani in očita se jim, da so pod imenom nove hoteli uvesti nekdanjo staro (t. j. italijanaško!) stranko. Pisec teh vrstic pozna dobro glavne voditelje mlade stranke in zna, da bi isti nikdar ne zatajili svojega naroda, a naše ljudstvo je v tem oziru zelo občutljivo.... Da se prepričajo, koliko je resnice na tem, kar se je govorilo o občinski hiši in o drugem, poslali sti dve vasi, Boršt in Glem, minoli teden v Poreč posebno deputacijo štirih členov. Vsi člani deputacije so volili mlado stranko, a po prepričanju sta bila dva vedno dobra narodnjaka, dočim sta dva italijanaša. Kaj in kako tje opravila deputacija v Poreču, razvidno je iz pisma, katero je dobil pisec teh vrstic.

Pismo se glasi:

»Dragi gospod.....!

Naznanjam Vam, da tisti osli, ki so bili šli v Poreč, niso našli nikake pomote in tudi nobenega davka, ki bi ga bilo plačati radi hiše. Kar so mislili, se jim ni posrečilo. Bila sta ona volka..... in....., a naša sta bila..... in..... Zdaj pa pravita, da nista znala, da Babiška stranka je bila stara (recte: italijanska), ampak so se izdajali vedno za slovensko. Zdaj jih pečenajveč, ker so se zadovoljili za tisto vino, katero so za časa volitev pili z Babiči pod drevom. Zdaj sami ne vedo, kaj bi začeli. Jaz pa jim pravim, da naj poprašajo tistega mladeniča, kateri je videl neko jutro, da je izšlo iz nekega odra lepo mlado dekle. Aha, je menil mladenič, nočoj boš imela družbo. A kaj se mu je zgodilo? Bila je grda, 70 let stara.... Drugo jutro bilo je polno sramote nad onim mladeničem.... Tako se godi tudi našim iz Boršta in Glem.

Držite se trdo! Z Bogom!

Vaš

N. N.

Kaj sledi iz tega pisma priprostega moža?

Da se je glavno agitacijsko sredstvo proti sedanji občinski upravi v Marezigah izkazalo kakor prosta laž in da je ljudstvo prišlo do uverjenja, da je bila stranka, katero je nastopala kakor mlada slovenska, le grda stara italijanska.... Tako se je maščevala laž, katera ima kratke noge...

O priliki se zopet oglašim.

× **Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici** je imela predminolo nedeljo svoj občni zbor, ki je iz čistega dobička dovolil te-le podpore: podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Pragi 100 K, družbi sv. Cirila in Metodija 100 K, pevskemu in glasbenemu društvu v Gorici 1000 K, narodnemu skladu 1500 K. — Ves ostali dobiček je šel v rezervni zalog.

× **V Opatiji** je bilo od 1. septembra 1902 pa do včetega 29. aprila 1903 11001 oseb. Od 23. aprila 1903 pa do vstega 29. aprila je prirastlo 435 oseb. Dne 29. aprila 1903 je bilo navzočih 1710 oseb.

Vesti iz Koroške.

+ **Zima v spomlad.** Iz Badena pod Stolom pišejo »Miru«:

Toliko mraza, kakor smo ga imeli letošnjo zimo, že davno nismo imeli, čeravno ni bilo snega meseca prosinca in evecana za naš kraj veliko. V drugi polovici meseca sušca je sneg že precej odkopnel, da so nekateri že delali na polju, kar je pri nas malokdaj mogoče. Od ovetne nedelje sem imamo pa zmraz snež. Kakor hitro je eden skopnel, padel je drugi; na Velikonoč ga je bilo 30 centimetrov. V petek po Velikonoči je snežilo ves dan do sobote kakor v najhujši zimi ter je zapadlo 65 centimetrov na debelo. Zdaj se je sicer zjasnilo, a je tak mraz, kakor o Božiču, in veter, da so vsa pota zametana. Dne 19. t. m. zjutraj je bilo

mraza 15 stopinj C toplomera, čez dan je nekoliko toplejše, vendar še tak mraz, da ves dan ne kane od strehe.

+ **V Celovec** se preseli kakor odvetnik gospod dr. Janko Brejc.

+ **Novo pevsko društvo.** Na Trati pri Borovljah so ustanovili možko pevsko društvo »Drava«.

Brzjavna poročila.

Angleški kralj v Parizu.

PARIZ 3. (B.) Na večeršnjem gala-obedu je predsednik Loubet napil kralju. Zahvalil se je na obisku, ki je pojav prijateljskih odnošajev, obstoječih mej obema deželama. Ti odnošaji naj postanejo čim iskreni za razvoj novih skupnih interesov in za svetovni mir. Kralj Edvard se je zahvalil na lepem vsprejemu. On pozna Pariz že iz otroških let in je vsikdar občudoval to lepo mesto in duh njega prebivalcev. Srečnega se čuti, da more ob tej priliki še tesneje sklopiti vezi prijateljstva mej obema deželama. Njegova želja je, da bi skupno napredovali na potu civilizacije in miru. Napiva predsedniku republike in v blaginjo in veličino Francije.

Kr. lj saksonski.

DRAŽDANE 4. (B.) Danes o poludne je imel kralj Jurij svoj slovesni ugod v mesto. Na kolodvoru so ga vsprejeli načelniki oblasti in slavnostni odbor.

Pogorela torarna.

HARKOV 4. (B.) Minolo noč je pogorela izdelovalna strojev ruske tovarne lokomotiv, v kateri so izdelovali krogle za topništvo. — Škodo cenijo na en milijon rubljev.

Nemški cesar v Rimu.

RIM 3. (B.) Popoldne so iz pruskega poslanstva obiskali papeža nemški cesar, cesarjevi Viljem in princ Eitel Friderik. Papež je poklonil cesarju delo v mozaiku, predstavljajoče Forum romanum; istotako tudi princema dela v mozaiku, predstavljajoča Angeljski grad in Fontano Trevi. — Obisk pri papežu je trajal 27 minut, na kar so cesar in princa obiskali kardinala Rampolla.

RIM 3. (B.) Na gala-obedu sta cesar in kralj izrekli zdravici. Kralj Viktor Emanuel je rekel, da je današnji sestanek novo ojačanje skupne volje Nemčije in Italije, da svoja prizadevanja in složno delo pod aspiracijami vzajemne zveze porabiti v prilogo miru. Cesar je odgovoril, da vidi v vsprejemu potrdilo za to, da ital. narod s polno simpatijo čuva zvezo mej obema narodoma ter da želi nespremenjeno daljno trajanje trozveze.

Loterijske številke, izžrebane dne 2. maja:					
Trst	81	83	52	40	72
Lince	51	25	24	34	1

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK.
Lastnik konsorolj lista »Edinost«.
Natisnila tiskarna konsorcija lista »Edinost« v Trstu

Tovarna pohoštva

Aleksander Levi Minzi

— ulica Tesa št. 25. A. —
(v lastni hiši.)

Z A L O G A:

Piazza Rosario (šolsko poslopje).

Cene, da se ni batl nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Svoji k svojim!

ZALOGA

pohištva

dobro poznane

tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)

vpisane zadruge z omejenim poročtvom

prej Anton Černigoj

Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)

št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.

Solidnost zajamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udobna, moderan sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Sprejema zavarovanje človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 2 stot. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 20 K. ter se plačujejo v četrtletnih anticipatnih obrokih. Najmanjša objava 60 stot.

V Trstu.

Zaloga likerjev v sodih in buteljkah.
Perhauc Jakob ulica delle Acque 12
Zaloga vsakovrstnih vin in buteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Kavarne.
Anton Šorli priporoča svojo kavarno „Commercio“ kjer je abaslišče Slovencev. Na razpolago so vsi slovanski in mnogi drugi časniki.

Prodaja manifakturnega blaga **SALARINI**

v ulici Ponte della Fabra št. 2.
in podružnica
„Alla città di Londra“
ulica Poste nuove št. 9. (Brunerjeva hiša)

Velika zaloga izgotovljenih oblek za moške in dečke. Velik izbor oblek za moške od gl. 6.50 po 24, za dečke od gl. 4 do 12. suknene jope a velikim izboru od gl. 3. do 8. zimске močene in dodate jope z ovratnikom od astrahana od gl. 5 — 14, ravno take podšite s kožuhovino po gl. 12. — Površne suknje v velikem izboru od gl. 18 — 32. Jopice za dečke v raznih oblikah in barvah, volnene hlače od gl. 2.50 — 4.50, finejše od gl. 5 — 9. Velik izbor oblek za otroke in dečke od 3 — 12 let od gl. 2.50 — 10. Haveloki za moške in dečke po najnižjih cenah. Hlače od moleškina (zlojdeva koža) za delavce izgotovljene v lastni predilnici na roko v Korminu.

Črtane močne srajce za delavce gl. 1.20. Velika zaloga suvij za moške obleke na meter ali tudi za naročbe na obleke, ki se izgotovi z največjo točnostjo v slučaju potrebe v 24 urah. V podružnik v ulici Poste nove se sprejemajo izdelovanja oblek po meri ter se še posebno vdobiva vsake vrste oblek v raznih risanicah in merah za moške in dečke.

Prodajalnica ur **F. Haslinger**

zaprisežen izvedenec in urar c. kr. priv. južne železnice

Via delle Poste (Palača Galatti)
nasproti šte. 12.

Velik izbor ur vseh vrst. Poprave se izvrše v katerikoli množini in kateresibodi vrste, kakor kronometri itd. z vso natančnostjo in točnostjo na jamstvo.

Brezkonkurenčne cene.

Gustav Bonazza

v Trstu, Piazza Barriera vecchia,
(vogal Androna dell' Olmo).

Velika zaloga pohištva, ogledal, okvirjev in tapetarij.

- Popolno opremljene sobe. -
Konkurenčne cene.

Naročbe se dostavijo razven embalaže franko na kolodvor ali brod v Trstu.

Snovij za moške obleke

v velikem izboru, najmodernejše vrste, prodaja po jako ugodnih cenah dobroznana prodajalnica sukna

Maccari & Pross

ulica Maleanton št. 3.

Na zahtevanje se izvrše od izvrstnih krojačev tudi obleke po meri ter se pošiljajo vzorci brezplačno in franko.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond **25,000.000 K.** Izplačane odškodnine: **75,000.000 K.**

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

VSA POJASNILA DAJE:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah 12.

Zavarje poslojpa in premičnine prot požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

Paglianova pijača

● ● ● **prof. Ernesta Pagliano** ● ● ●

nečak pokojnega profesorja **Hieronima Pagliano**

je bilo predloženo zdrav. vodstvu min. za notranje posle v Rimu, koje je dovolilo razprodajo.

Odlikovano na narodni farmacevtski razstavi 1894 in na higijenični narodni razstavi 1900 z zlatimi kolajnami.

Ogibajte se vedno ponarejanj in zahtevajte vedno izdelke, koji nosijo na lončku in ovitkih našo varstveno znamko.

Naročbe je naslovljati na tvrdo

Prof. Ernest Pagliano, Napolj, Galata San Marco šte. 4.

Ivan Semulič

v Trstu, Piazza Belvedere (nova hiša)

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in drugih vrst iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena.

Prodajalnica obuval **Julija Romanelli** CORSO 8.

Velikanski dohod za spomladni čas.

Obuvala za gospode
črna, angleška po gl. 3.20, rumena, po gl. 3.50
Specijaliteta obuval za dečke.

Obuvala za gospe.
črni ali rumena, angleška po gl. 3.50
nizki čevlji lakirani ali beli po gl. 1.90
Naročbe po meri.

Rujavi čevlji za moške ali ženske po gl. 2.50

Podpirajte družbo Cirila in Metoda!

Najstarejša slovenska tovarna in zaloga pohištva

Andrej Jug

TRST — ulica sv. Lucije št. 12 (zadej c. k. sodnije) — TRST

priporoča svojim cenjenim rojakom svoje najboljše in trpežno pohištvo, bodisi svetlo ali temno politirano, kakor za spalne, jedilne in vizitne sobe. Sprejema tudi naročbe za vsakovrstne izdelke po načrtu ali poprave, krtere izvrši v najkrajšem času in v polno zadovoljnost naročitelja.

Cene brez konkurence.

Za obilne naročbe se toplo priporoča svojim rojakom v mestu, okolici in na deželi: v zmislu gesla: **Svoji k svojim!**

Popolna likvidacija!

Radi podretja hiše, prodaja

čevljarnica **Madriz ul. Sv. Antona**

celo zalogo obuvala v velikom izboru za moške, ženske in otroke. Razprodajalne cene radi opustitve obrti.

Uljudno se naproša za obilen obisk.

A. BUCHBINDER

TRST. — ulica Riborgo št. 27. — TRST.

Raznovrstna zaloga ogledal in okvirjev tapetarij vseh vrst, ročnih kovčkov in velikih kovčkov vseh vrst po načrtih železnice. Naročbe sprejema za kompletne sobe toli v mestu koli za odpošiljanje po železnici ali morju.

Albert Brosch

TRST - Ul. S. Antonio 5. - TRST
kožuhar in izdelovalec čepic.

ODLIKOVAN NA RAZSTAVI v Trstu 1882.

Velika zaloga kožuhovine in čepic za civilne in vojaške osebe.

Izrhuje vse poprave najhitreje in ekonomično. Shranjuje kožuhovino in misko obleko ter jamči za vsako škodo proti molem in ognju.

FERDO GUŠTINČIČ

klesarski mojster

TRST (via Giuliani II) — BARKOVLE (zraven pokopališča)

Izvrhuje vsakovrstna in najfineja ornamentalna dela kakor n. pr.: oltarje, spomenike, kipe, poprsja. — Razna dela iz mramorja, cementa in gipsa, kakor tudi slike po fotografiji v vsakovrstnih formatih itd. itd. Več slik je na ogled v »Narodnem domu« v Barkovljah.

Lastni kamenolom v Petrovici (Repen).
Žage na motor.

Cene po pogodbi in jako nizke.
Priporočuje se slav. slovenskemu občinstvu za obile naročbe udani

Ferdo Guštinčič
klesarski mojster.

JAKOB BAMBIČ

- trgovec z jedilnim blagom -
Via Giulia št. 7.

Priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejega. Najfineje testenine po jako nizkih cenah ter moke, žita, ovsu in otrobi. Razpošilja naročeno blago tudi na deželo na debelo in brobno. Cenike razpošilja franko

Glavni zastop za Trst, Kras, Goriško, Istro, Dalmacijo in Tirolsko zavarovalnega društva na življenje in rente

GLOBUS

centralno ravnateljstvo na Dunaju
I. Franz-Josefs-Quai št. 1a (v lastni hiši).

Popolno vplačana glavnica 2,000.000 K, ustanovljena od dunajskega bančnega društva in bavarške hipotekarne in menične banke v Monakovu.

Sprejema zavarovanja na življenje v raznovrstnih kombinacijah in proti nizkim premijam. Specijalno zavarovanje otrok brez zdravniškega ogleda, izplačavši v slučaju ženitve ali prehoda v vojaške zavarovani znesek proti malemu odbitku pred pretekom zavarovalne dobe.

Glavni zastop v Trstu, Corso tš.
7. Telefon 469.

Prodajalnica

zelenjave, sadja, piva, vina in sladkarij je na prodaj. Več pove naša uprava.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“ v LJUBLJANI

Polnovplačani akcijski kapital
K 1,000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu izrebanju.

Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in eskomptuje
izrebane vrednostne papirje in vnučuje zapale kupone.

Vinkuluje in divinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic.

Daje predjume na vred. papirje.
Zavaruje srečke proti kurzni izgubi

Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu
(Dalmacija.)

Denarne vloge vsprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.